

زلف گروه‌های جهادی گره‌های هم باندر آب در روستاهای دورافتاده یا مناطق آسیب‌دیده از بلایای طبیعی و غیرطبیعی دارد؛ گره‌ای که امید است با توسعه سراسری شبکه آبرسانی برای همیشه باز شود.

همیشه
آب مانند
آب معدنی
خریدنی
نیست؛ گاهی
می‌توان با ذکر
صلواتی و به
لطف خیریه،
گلوبی‌تر کرد
و سلامی بر
حسین(ع)
فرستاد.

ایستگاه صلواتی

جو بیار مهربانی که از عشق به امام حسین (ع) جاری است

✓ سحر جعفریان

آب معنایی مطلق از زندگی داشت تا پیش از آنکه راهش را بر کاروان حسین(ع) ببندند و معنای مرگ را نیز در آن جای دهند. بدین سان، آب، ارائه‌ای از پارادوکس یعنی مرگ و زندگی در بر گرفت و از ترش نذر آب، جوشید و سرچشمه گرفت؛ نذری که با بحران‌های کم‌آبی و خشکسالی در تهران، رونق گرفت و سبب به‌وجود آمدن سقاخانه‌ها، آبخوری‌های شهری، آب‌سردکن‌های کوچک و ایستگاه‌های صلواتی آب شد. جایگاه‌هایی محترم و مبارک که هر یک روایتی معتبر از آب، نذر، مهربانی، سادگی و بخشندگی دارند.

با یک کلمن آب خشک و لیوان‌های یکبار مصرف (که بهتر است قابل بازیافت باشند) می‌توان هم نذر کرد هم مروج کار ثواب بود و هم در سایه مهربانی، شهر را زیست‌پذیرتر کرد.

گاهی می‌توان خیلی ساده نذر کرد و به یاد شهدای کربلا، آب گوارا به لب تشنه رهگذران امروز رساند؛ مهم خدمتی است که در قالب نذر ارائه می‌شود نه مقیاس و افزوده‌های آن.

نصب آب‌سردکن در معابر پرتردد شاید به‌نظر برخی، نذری ساده و تکراری باشد اما برکت و ثواب نهفته در آن، حکایت سرچشمه‌است که نمی‌خشکد و هر روز خروشان‌تر می‌جوشد.

بسیار
شنیده‌اید
که می‌گویند
هر چیزی،
قدیمی‌اش
بهتر است!
آبخوری به
شما یل قدیمی
یا همان
سقاخانه‌های
سنتی هم
لطف دیگری
دارند.

حواسمان باشد که همیشه آب خنک نذر نکنیم! گاهی هم آب باید جوش باشد تا به کام دیگران خوش آید؛ مانند منذور این نادر که در تصویر مشاهده می‌کنید.

آب جوش صلواتی
جهت مسافران و مهمانان گرانقدر،
کسبه همکار
و دست‌فروشان محترم

راه‌های مهربانی کردن به تعداد آدم‌ها متغیر است اما شیوه مهربانی کودکان یک الگوی ثابت دارد و آن سادگی است، مثل همین تصویر که هم نذری می‌کنند و هم مهربانی بر سر همگان می‌گسترانند.